Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr 2020-113
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 14 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 7 februari 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft in 1984 een doorlopend krediet afgesloten. De echtgenote van Consument is medio 2018 overleden en Consument heeft een beroep gedaan op artikel 10 van de Voorwaarden. In dit artikel is bepaald dat de Bank op het moment van overlijden van één van de kredietnemers gehouden is tot kwijtschelding. De Bank heeft dit beroep afgewezen. De vraag ligt ter beoordeling voor of de Bank het verzoek tot kwijtschelding ten onrechte heeft afgewezen. Consument heeft zijn stelling, dat zijn echtgenote mede kredietnemer was, niet onderbouwd. De Commissie heeft de klacht als onvoldoende onderbouwd afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweerschrift van de Bank.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft in 1984 een doorlopend krediet (hierna: 'het Krediet') afgesloten.

2.2 Op de overeenkomst waren in 2018 de Algemene Bankvoorwaarden en de Algemene Voorwaarden Doorlopend Krediet 2017 (hierna: 'de Voorwaarden') van toepassing verklaard.

2.3 In de Algemene Bankvoorwaarden is, voor zover relevant, bepaald:

*"**Artikel 18** - Bewijskracht en bewaartermijn bankadministratie*

Onze bankadministratie levert volledig bewijs op maar u mag tegenbewijs leveren.
1. Wij administreren de rechten en verplichtingen die u heeft of zal hebben in uw relatie met ons. Hieraan worden wettelijk hoge eisen gesteld. Onze administratie geldt in relatie met u als volledig bewijs, maar uiteraard mag u aantonen dat dit bewijs niet klopt.
2. De wet schrijft voor hoe lang wij onze administratie moeten bewaren. Na afloop van de wettelijke bewaartermijnen mogen wij de administratie vernietigen.

***Artikel 19** - Controle opgaven en uitvoering opdrachten, melden fouten en eerder verstrekte gegevens*

U moet onze opgaven en de uitvoering van opdrachten controleren en fouten melden. Regeling voor eerder verstrekte gegevens.

1. <u>Controle van gegevens en van de uitvoering van opdrachten</u>
(…)
Ook schriftelijke opgaven die u van ons ontvangt, controleert u zo spoedig mogelijk op fouten zoals een onjuistheid of een onvolledigheid. Als datum van verzending van een opgave geldt de datum waarop dit volgens onze administratie is gebeurd. Die datum kan bijvoorbeeld blijken uit een kopie van de opgave of een verzendlijst.

U controleert of wij uw opdrachten juist en volledig uitvoeren. Dit doet u zo spoedig mogelijk. Hetzelfde geldt voor opdrachten die uw vertegenwoordiger namens u geeft.

2. <u>Fouten melden en schade beperken</u>
Voor fouten die wij bij de uitvoering van onze dienstverlening maken, geldt:
a) Als u een fout ontdekt (bijvoorbeeld in een opgave), moet u dit meteen aan ons melden. Dit is belangrijk omdat de fout dan vaak eenvoudiger kan worden gecorrigeerd en schade mogelijk kan worden voorkomen. Bovendien neemt u alle redelijke maatregelen om te voorkomen dat die fout (verdere) schade kan veroorzaken.
(…)

***Artikel 20** – Goedkeuring opgaven bank*

Na 13 maanden gelden onze opgaven als door u goedgekeurd.

Het kan voorkomen dat u het oneens bent met een opgave van ons (zoals een bevestiging, rekeningafschrift, nota of andere gegevens). Uiteraard kunt u tegen de opgave bezwaar maken, maar daarvoor zijn regels. Als wij binnen 13 maanden na de opgave geen bezwaar van u hebben ontvangen, dan geldt de opgave als door u goedgekeurd. Dit betekent dat u aan de inhoud bent gebonden. Alleen een eventuele rekenfout moeten wij na die 13 maanden nog herstellen. Let op: dit betekent niet dat u 13 maanden de tijd heeft om bezwaar te maken. Volgens artikel 19 ABV moet u namelijk opgaven controleren en ons onjuistheden en onvolledigheden meteen melden. Doet u dit niet, dan kan schade toch voor uw rekening komen, ook al heeft u binnen 13 maanden bezwaar gemaakt.

2.4 In artikel 10 van de Voorwaarden is hier relevant vermeld:

*"**10. Kwijtschelding bij overlijden, maximumbedrag***

1. Overlijdt u of de andere kredietnemer vóórdat u of de andere kredietnemer 75 wordt? En is het krediet op dat moment niet opgezegd door u of door ons? Dan schelden wij het gebruikte krediet kwijt. Na de kwijtschelding eindigt het krediet meteen.

2. Wij schelden kwijt tot een maximumbedrag van EUR 75.000,- per krediet.

3. Wij mogen zowel deze leeftijdsgrens als het bedrag aanpassen."

(…)

2.5 Naar aanleiding van een gesprek tussen de Bank, Consument en zijn echtgenote heeft de Bank medio 2005 het Krediet omgezet naar een krediet met een variabele rente.

2.6 Consument en zijn echtgenote hebben op enig moment een Krediet op Betaalrekening afgesloten bij de Bank. De Bank heeft Consument en zijn echtgenote bij brief van 6 juli 2016 geïnformeerd dat dit product is omgezet in een nieuw product genaamd 'Rabo Kort Roodstaan'.

2.7 De echtgenote van Consument is op [overlijdensdatum] 2018 overleden.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert kwijtschelding van het doorlopend krediet per [overlijdensdatum] 2018. Volgens Consument bedroeg de hoogte van het doorlopend krediet op dat moment € 4.200,--. Consument vordert mede de wettelijke rente vanaf [overlijdensdatum] 2018.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de Bank ten onrechte zijn verzoek tot kwijtschelding van de schuld van het Krediet heeft afgewezen. Het in 1984 afgesloten Krediet was een persoonlijke lening die Consument al heeft afgelost. Consument heeft in 2014 samen met zijn echtgenote een doorlopend krediet met een limiet van € 9.000,- afgesloten. Op grond van de Voorwaarden heeft Consument per de overlijdensdatum van zijn echtgenote recht op stopzetten van de rentebetalingen en kwijtschelding van het restbedrag van het Krediet.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie dient de vraag te beantwoorden of de Bank het verzoek tot kwijtschelding van het doorlopend krediet ten onrechte heeft afgewezen.

4.2 De Commissie stelt vast dat tussen partijen niet ter discussie staat dat in 1984 een overeenkomst met betrekking tot een doorlopend krediet is gesloten, ondanks dat deze overeenkomst door geen van beide partijen kan worden overgelegd. Ook staat niet ter discussie dat de Voorwaarden van toepassing zijn op de overeenkomst.

4.3 Volgens Consument heeft hij het Krediet, dat is afgesloten in 1984, reeds afgelost en op een later moment een doorlopend krediet samen met zijn inmiddels overleden echtgenote afgesloten. Na het overlijden van zijn echtgenote heeft Consument een beroep gedaan op artikel 10 van de Voorwaarden waarin is bepaald dat de Bank op het moment van overlijden van een van de kredietnemers gehouden is tot kwijtschelding. Consument beroept zich op de rechtsgevolgen van zijn stelling dat zijn echtgenote medekredietnemer was en dat hij daarom recht heeft op kwijtschelding van het krediet. Het is dan aan hem die stelling te bewijzen (artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

4.4 Consument kan geen stukken overleggen waaruit zijn stelling blijkt of waaruit die stelling kan worden afgeleid. De Bank stelt zich op het standpunt dat Consument geen recht heeft op kwijtschelding, aangezien Consument zelf niet is overleden en er geen ‘andere kredietnemer’ is. De Bank voert aan dat zij de overeenkomst van het in 1984 afgesloten krediet niet meer in haar bezit heeft.

De Commissie volgt de Bank in het verweer dat van haar in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij na het verstrijken van ruim 35 jaar nog in staat is om de overeenkomst over te leggen. De wettelijke bewaartermijn van dergelijke informatie bedroeg in 1984 tien jaar. In die tijd bestond niet de verplichting om het dossier gedurende de hele looptijd te bewaren. Verder heeft de Bank toegelicht dat Consument en zijn inmiddels overleden echtgenote, zoals Consument aanvoert, op een later moment gezamenlijk een krediet hebben afgesloten. Dit krediet is echter in 2016 beëindigd. Ter onderbouwing van haar standpunt dat de echtgenote van Consument geen kredietnemer van het Krediet was, heeft de Bank correspondentie aan Consument overgelegd en toegelicht dat de communicatie met betrekking tot het krediet altijd enkel aan Consument is gericht. De Bank heeft voorts aangegeven dat zij doorgaans bij een doorlopend krediet met twee kredietnemers de correspondentie aan beide kredietnemers adresseert. Dit blijkt ook uit de overige door de Bank overgelegde correspondentie. De Commissie heeft onvoldoende aanleiding aan dit standpunt van de Bank te twijfelen. Het was aan Consument zijn stelling te onderbouwen. Dat heeft hij niet gedaan. De klacht van Consument zal daarom als onvoldoende onderbouwd worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.